

К ПРАЕКТУ ЗАКОНА АБ ПРЭЗЫДЭНЦЕ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Ілганне, абман, ашуканства, дэмагогія, папулізм, абяцанкі у Ідэалагічнай прапагандзе бальшэвікоў, барадзьбе за сваё панаванне, займалі і займаюць важнейшае месца. Яны былі на узбраенні аграмаднай арміі прапагандыстаў-палітработнікаў: камісараў, палітрукоў, агітатараў, партыйных лектараў. У свой час адным із іх быў і наш цяперашні прэзідэнт А.Р.Лукашэнка. Партыя сваіх выхаванцаў вучыла, што дзеля дасягнення яе мэтаў можна не толькі Ілгаць, абманьваць, але і прадаць самых родных табе людзей.

Гэтыя бальшэвіцкія прынцыпы у барадзьбе за уладу і ўзяў быў на вааружэнне прыкладны выхаванец КПСС - барадзьбіт за пасаду прэзідэнта РБ А.Р.Лукашэнка. Ён правільна ацаніў псіхалагічны стан дэведзеных да адчаю пераважнай большасці грамадзян Беларусі: людзі паверылі ў яго папулізм і дэмагогію.

А.Р.Лукашэнка завяраў будучых выбаршчыкаў, што калі ён будзе абраны прэзідэнтам вот як добра зажывецца: ужо з Новага 1995 года:

- 1) на усю моц запрацуюць усе прадпрыемствы, заводы;
- 2) не будзе беспрацоўных;
- 3) пакончыць з карупцыяй, прыхватыцай, шпікуляцыяй;
- 4) жыццёвы ўзровень будзе не апускацца "ніжэй калена" (яго выраз), а падняцца ўверх у напрамку пупа;
- 5) грамадзянам, абрабаваным камуністычнай дзяржавай у ашчадным банку, у якіх былі грашовыя ўклады да 1991 г., будуць вернуты грошы у тадышняй пакупальнай іх здольнасці.

У Беларусі кажуць: Абяцанка - цацанка, а дурню радасць. Экстрасэнсы А.Р.Лукашэнкі авалодалі Масамі : 82% выбаршчыкаў прагласавалі "за". А цяпер яны, як мой дзяцька Сымон, прайграшы у рулетку Яшку грошы, выручаныя за парасят, чэшуць патыліцы. А як жа не часаць: абяцанкі А.Р.Лукашэнкі аказаліся пацехай для дурняў: жыццёвы ўзровень падняўся не вышэй калена, а апусціўся да шчыкалатак. Кароль аказаўся

голы. Тады ж пасля выбараў прэзідэнта поспех А.Р. Лукашэнкі лічылі аша-
ламляючым, а самі выбары - дэмакратычнымі.

У энэргічнага барадзьбіта з карупцыяй, акончышага два вузы, выхадца
Із беларускіх сялян прастыя, некампетэнтныя людзі проста паверылі як у
збавіцеля ад усіх бед. Такое здарылася не толькі ў Беларусі. Згодна з
афіцыйнай статыстыкай, Лявон Тэр Пётрасян (Арменія) атрымаў у 1991 г. 83%
галасоў, Аскар Акаеў (Кіргізія) - 95%; Мірча Снегур - 98,2% галасоў;
Сапармурад Ніязав у 1992 г. 99,5% (Туркменія). А ў студзені 1994 г. -
99,99% - як Сталін пры Савецкім Саюзе.

Што датычыць дэмакратычнасці выбараў. Можна было бы лічыць перамогу
А.Р. Лукашэнкі дэмакратычнай, каб ён перад выбарамі заведама не Ілгаў і
не абманьваў абяцанкамі добрых, даверлівых людзей. Цяпер ужо і усім на-
Іуным прыхільнікам куміра А.Р. Лукашэнкі ясна, што ён іх проста абмануў
абяцанкамі.

Можа прэзідэнт зрабіў штосьці добрага для свайго беларускага народа
у вобласці мовы, культуры, навукі. І тут - анічога. У прэзідэнта РБ А.Р.
Лукашэнкі зняважліва-грэблівыя адносіны да мовы сваёй дзяржавы. Штока
кажучы, ён Ігнарыруе Канстытуцыю РБ, па якой дзяржаўнай мовай у нас яўля-
ецца беларуская мова, Закон аб мовах у РБ і саму мову. А пытанне аб адра-
жэнні беларускай мовы - галоўнае пытанне адраджэння усей беларускай на-
цыі у тым ліку і эканомікі.

Такім чынам лічу, што ў Законе "Аб Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь"
неабходна каб былі наступныя графы.

1) Кандыдат у прэзідэнты РБ, стаўшы яе прэзідэнтам абманым шляхам (па-
пулістскія абяцанкі, Ілганне, абман, ашуканства), пазбаўляецца мандата
прэзідэнта Вярхоўным Саветам праз Канстытуцыйны суд.

2) Прэзідэнт, які Ігнарыруе Канстытуцыю РБ і на дзяржаўнай працы не ка-
рыстаецца сваёй дзяржаўнай мовай - вярхоўным Саветам праз Канстыту-
цыйны суд пазбаўляецца прэзідэнцкага мандата.

Мінск 26.01.95г.

Іван Мірончык (прафесар)